

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΠΡΑΖΑΒΙΛ ΚΑΙ ΓΚΑΜΠΟΝ Κ.ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΜ

Την Κυριακή, 2α Δεκεμβρίου ε.ε. η ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β' ετέλεσε στον περικαλλή Ιερό Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Αλεξανδρείας την χειροτονία του Θεοφιλ.Επισκόπου Μπραζαβίλ και Γκαμπόν κ.Παντελεήμονος.

Στην Ευχαριστιακή Σύναξη και την χειροτονία του Θεοφιλεστάτου συμμετείχαν οι Σεβ.Μητροπολίτες Νιγηρίας κ.Αλέξανδρος, Σύρου κ.Δωρόθεος, Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ, Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας και Άκκρας κ.Σάββας, ως και οι Θεοφιλ.Επίσκοποι Νιτρίας κ.Νικόδημος, Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου και Βαβυλώνος κ.Νήφων, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Π.Καΐρου.

Παρέστησαν οι Εντιμ. Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος και της Ρωσίας στην Αλεξάνδρεια κ.Χρήστος Καποδίστριας και Sergey Petlyakov, ο Εντιμ.Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας κ.Ιωάννης Σιόκας, Πρόεδροι ελληνικών φορέων και συλλόγων της Μ.Πόλεως, οι διευθυντές και το διδακτικό προσωπικό των ελληνικών εκπαιδευτηρίων, οι σπουδαστές της Πατριαρχικής Σχολής Αλεξανδρείας «Άγιος Αθανάσιος», οι οικογενείς και φίλοι του χειροτονηθέντος Επισκόπου, σύσσωμη η ελληνική παροικία και επισκέπτες από την Ελλάδα.

Ο Μακαριώτατος, κατά την ομιλία Του, με συγκίνηση είπε τα εξής: «Θεοφιλέστατε Εψηφισμένε Επίσκοπε Μπραζαβίλ και Γκαμπόν, αγαπητέ κατά πνεύμα υιέ μου Παντελεήμον,

Ο Υιός του Θεού 'εφανέρωθη εν σαρκί, εσαρκώθη εν Πνεύματι, ώφθη αγγέλοις, εκηρύχθη εν έθνεσιν, επιστεύθη εν κόσμω, ανελήφθη εν δόξη.' (Α' Τιμ. 3:16). Το υπέρλογο Μυστήριο της Ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού προς ανακαίνιση του ανθρώπου καθίσταται αδιάκοπο ιστορικό παρόν δια της Εκκλησίας. Η Εκκλησία, ως έμπρακτη κοινωνία πίστεως, λατρείας και αγάπης, επεκτείνει στο ιστορικό διηνεκές το σωτηριώδες έργο του αγιασμού του κόσμου.

Ο Επίσκοπος αναλαμβάνει το ιερό καθήκον να καταστήσει συνείδηση και βίωμα των πιστών το γεγονός ότι η Εκκλησία, ως "το σώμα του Χριστού, το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσιν πληρουμένου" (Εφ. 1: 22-23), είναι η αιώνια ζωή. Ο Επίσκοπος, ως φορέας, εκφραστής και προστάτης της Αποστολικής Παραδόσεως και Παρακαταθήκης, αποδέχεται την ιερά ευθύνη να εμπεδώσει το σύνδεσμο των πιστών με το Χριστό και να χαλυβδώσει την βεβαιότητα ότι ο Χριστός αποτελεί τρόπο υπάρξεως και ζωής.

Σήμερα, δια της χάριτος του Παναγίου Πνεύματος, η Πρεσβυγενής Αποστολική Εκκλησία της Αλεξανδρείας σε καλεί να επωμισθείς την μεγάλη ευθύνη να διαποιμάνεις θεαρέστως την Ιερά Επισκοπή Μπραζαβίλ και Γκαμπόν 'πάντας ανθρώπους τους βουλομένους εις επίγνωσιν αληθείας ελθεΐν' (Ειρηναίος, Έλεγχος, 1, 10, 2). Σήμερα ο αρχαιότερος εν ενεργεία φορέας του Ευαγγελικού λόγου στην Αφρική σε καλεί να διακονήσεις το ιερό καθήκον της υπαρκτικής μεταχαλκεύσεως της ψυχής του Αφρικανού αδελφού σε κατοικητήριο Θεού.

Παιδί μου Παντελεήμον,

Επί επτά ολόκληρα χρόνια όπου σε έταξα και σε προώρμισα εργάσθηκες φιλότιμα και αθόρυβα. Προσέφερες εαυτόν με πίστη και διάκριση, με αφοσίωση και υπακοή στις πατρικές μου παραινέσεις και υποδείξεις. Κατέθεσες το περίσσευμα της ψυχής και της αγάπης σου με επίγνωση της επιταγής της ιστορικής διαχρονίας και της κατηγορικής προσταγής της δυναμικής συγχρονίας του Αγιωτάτου Αποστολικού Θρόνου του Αγίου Μάρκου.

Αγόγγυστα στάθηκες στο πλευρό μου και με υποδειγματική υπομονή και σύνεση βάσταξες το βάρος των επιτελικών θέσεων του Ιδιαιτέρου μου Γραφείου και κατόπιν της

Αρχιγραμματείας της Αγίας και Ιεράς Συνόδου. Με συνέδραμες στον αγώνα μου ως ηγέτη της Ορθοδοξίας στην Αφρική να προάγω την μαρτυρία του Πατριαρχείου μας απ' άκρου εις άκρον της ηπείρου του μέλλοντος.

Σε διεθνείς συναντήσεις και συνέδρια δοκιμάσθηκες και απέδειξες ότι είσαι προικισμένος με γνώσεις και δεξιότητες υψηλού επιπέδου. Με τις ευλογίες μου ανέδειξες σε προμετωπίδα της αγαπητικής μας επαφής με τον εμπερίστατο συνάνθρωπο την απροκατάληπτη αποδοχή και απροϋπόθετη στήριξη των φορέων και των ασθενών του AIDS.

Αλλά και εδώ στην Μεγάλη Πόλη του Αλεξάνδρου με την αφτιασίδωτη προσήνεια του χαρακτήρα σου και την αστείρευτη ευγένεια της ψυχής σου, υπηρέτησες ως Προϊστάμενος τον περιώνυμο Ιερό Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου με αλάνθαστο δείκτη ποιμαντικής πορείας την αλήθεια που τόσο εύγλωττα διετύπωσε ο Νείλος ο Ασκητής: 'το μεν σουν αμαρτήσαι ανθρώπινον υπάρχει• το δε απελπίσαι, σατανικόν και ολέθριον'.

Τις αρετές σου αυτές εγκαίρως διεγνώσε και προνοητικώς εκαλλιέργησε ένας διακεκριμένος Ιεράρχης που κοσμεί με την παρουσία και τη δράση του την Εκκλησία της Ελλάδας: ο διδάσκαλος, ευεργέτης και δικαίως καυχόμενος εν Κυρίω για την πρόδοό σου, ο σήμερα εδώ συλλειτουργών Σεβ.Μητροπολίτης Σύρου και Τήνου κ.Δωρόθεος Β΄. Σεβασμιώτατε Άγιε Σύρου σας ευχαριστούμε για την παρουσία και συμπροσευχή σας, σας οφείλουμε ευχαριστίες ευγνώμονες, διότι εμορφώσατε και ανδρώσατε εκλεκτό ανάστημα εκκλησιαστικό.

Αυτές τις αρετές διεπίστωσε, κατόπιν προτάσεως μου, και η περί εμέ Αγία και Ιερά Σύνοδος, η οποία σε αντάμειψε για το ήθος και την προσφορά σου, εκλέγοντάς σε παμψηφεί πρώτο Επίσκοπο της νεοπαγούς Επισκοπής Μπραζαβίλ και Γκαμπόν με κριτήριο την επάνδρωση της πνευματικής ολκάδος του Χριστού που ταπεινώθηκε ως άνθρωπος 'ίνα τα τέκνα του θεού τα διεσκορπισμένα συναγάγη εις εν' (Ιω. 11: 51-52).

Θεοφιλέστατε Εψηφισμένε Επίσκοπε Μπραζαβίλ και Γκαμπόν,

Είσαι αναντίρρητα άξιος να εργασθείς και να αναδειχθείς καλός Επίσκοπος και Ιεράρχης, εργαζόμενος προς καλλιέργεια του πνευματικού γεωργίου που σου εμπιστεύεται ο Αποστολικός και Πατριαρχικός θρόνος του Αγίου Μάρκου. Είσαι ομολογουμένως ικανός να καταστείς αντάξιος των χρηστών προσδοκιών του Πατέρα και Πατριάρχη σου, που περιμένει πολλά από εσένα.

Ωστόσο μην λησμονείς ότι είναι επίπονο το εγχείρημα της κατηχήσεως, κοπιώδες το έργο της διοικητικής μέριμνας, υψηλά τα λειτουργικά καθήκοντα, Αγία και Ιερά η Ευαγγελική αποστολή, την οποία ο Χριστός σου δίνει διά της Μετριότητός μου. Μη ξεχάσεις ποτέ πως η Αρχιερατική διακονία είναι διαρκής και θυσιαστική μαρτυρία αγάπης.

Οφείλεις να ποτίσεις τον διψασμένο και να ψωμίσεις τον ενδεή, να παρηγορήσεις τον λυπημένο και να προστατεύσεις τον ορφανό, να συνδράμεις τον εν ασθενίαις και τον φυλακισμένο. Εν ολίγοις, οφείλεις να καταθέτεις εαυτόν όπου σε καλεί η ανάγκη του ποιμνίου σου, ως 'ο ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού τίθησιν υπέρ των προβάτων' (Ιω. 10:11).

Στον αγώνα τον καλό θα έχεις πάντα στο πλευρό σου τον Πατριάρχη σου που θα φροντίζει για σένα και θα παρακολουθεί το έργο σου. Με προσευχή παρακλητική θα εύχεται να γίνεις μιμητής Χριστού στη διάδοση του Ευαγγελικού μηνύματος της αγάπης. Με αντίληψη πατρική θα αφουγκράζεται τους προβληματισμούς και τις αγωνίες σου. Με στοργή θα σου θυμίζει αυτό που σοφά επεσήμανε ο Βίκτωρ Ουγκώ: 'όσο μακριά και να πάει ο νους, ποτέ δεν φθάνει εκεί που μπορεί να φθάσει η καρδιά'.

Στον αγώνα τον καλό θα σε συνοδεύουν οι προσευχές προσώπων αγαπημένων: της μητέρας

σου, του πατέρα σου, της αδελφής σου, της μονάκριβης ανιψιάς σου, των φίλων της καρδιάς σου που με συγκίνηση σε μακαρίζουν για την αξίωση που λαμβάνεις από την Εκκλησία.

Υιέ μου Παντελεήμον,

Την ώρα αυτή της περισυλλογής με προσευχητική διάθεση επικαλούμαι την πρεσβεία της Μεγαλόχαρης της γενέτειράς σου Τήνου που προστατεύει κάθε βήμα της ζωής και της ιερατικής πορείας σου και την μεσιτεία του Εφόρου σου, του Αγίου και θαυματουργού αναργύρου Παντελεήμονος του Ιαματικού.

Χαίρε και αγάλλου Παντελεήμον! Ιδού ήγγικεν η ευλογημένη ώρα! Πρόσελθε στον Νυμφώνα του Κυρίου να ανέλθεις τον τρίτο και τελευταίο βαθμό της Ιερωσύνης! Πρόσελθε να λάβεις από τα χοϊκά πλην όμως καταξιωμένα με τη θεία Χάρη Πατριαρχικά μου χέρια την Αρχιερωσύνη. Ο θεός βοηθός και σπεαστής σου! Αμήν!».

Και ο Θεοφιλ.κ.Παντελεήμων ανέφερε: «Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Αν κατά τον Αριστοτέλη, «τούτω διαφέρει ανήρ των άλλων ζώων, τω τιμής ορέγεσθαι», η επιθυμία και η επιδίωξη κάποιας τιμής και κάποιου αξιώματος είναι μία συνήθης, αν όχι καθολική ανθρώπινη αδυναμία.

Υπάρχουν, όμως, και τιμές και αξιώματα, που ξεφεύγουν από τα ανθρώπινα μέτρα, υπερβαίνουν τα ανθρώπινα όρια, υπερνικούν τα γήινα και προσεγγίζουν τα επουράνια. Είναι οι τιμές, για τις οποίες ο λόγος του Θεού είναι σαφής: «Ουκ εαυτώ τις λαμβάνει την τιμή, αλλ' ο καλούμενος υπό του Θεού καθαίπερ και Ααρών (Εβρ.5,4)».

Είναι η ύψιστη τιμή της Αρχιερωσύνης, η οποία δεν είναι «του θέλοντος ουδέ του τρέχοντος, αλλά του ελεούντος Θεού» (Ρωμ.9, 16) και διά της οποίας «παν δώρημα ημίν και φωτισμός καταπέμπεται», όπως λέγει ο Λειτουργικός Μυσταγωγός Άγιος Συμεών, Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, προσθέτων ότι : «χωρίς ταύτης ούτε θυσιαστήριον έσται, ούτε χειροτονία, ούτε μύρον άγιον, ούτε βάπτισμα• ούτε άρα Χριστιανός• δι' αυτής ον ο αληθής Χριστιανισμός, καί τα του Χριστού δι' αυτής πάντα μυστήρια».

Για τούτον το λόγο, ο Αρχιερεύς είναι, κατά τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, «πηγή όλων των χαρίτων... έμψυχος εικών Θεού... και καθρέπτης καθαρώτατος θεϊκής μεγαλειότητας, δεκτικός αρχιφώτου λαμπρότητος».

Οι πύρινες γλώσσες της Πεντηκοστής, ως το άγιο φως λαμπάδας αναστασίμου, μεταδίδονται σε μια πολυαιώνια πνευματική λαμπαδηδρομία από τους Αγίους Αποστόλους στους Αρχιερείς και δι' αυτών στην στρατευομένη Εκκλησία, το θυσιαστήριο της οποίας ανάπτεται και λαμπρύνεται και λαμπρύνει, και φωτίζεται και φωτίζει και, έως το τέλος της ιστορίας, τους ανθρώπους από χοϊκούς, φθαρτούς και γήινους σε πύρινους, αθάνατους και ουράνιους θα μεταμορφώνει.

Μακαριώτατε,

Τόσον ο τίτλος Σας, ο επιφανέστερος τίτλος Ορθοδόξου Προκαθημένου, όσον και ο τίτλος του Πρεσβυγενούς Δευτεροθρόνου Πατριαρχείου της Ορθοδοξίας, εμπεριέχουν το στοιχείο «πάσης Αφρικής». Στην αχανή αυτή και πολύπαθη από την ανθρώπινη κακότητα του λεγομένου «αναπτυγμένου κόσμου» ήπειρο, την ήπειρο του μέλλοντος, όπως τόσο εύστοχα έχετε χαρακτηρίσει, οι καθημερινώς θυσιαζόμενοι σκαπανείς του Ευαγγελίου μετατρέπουν σε πράξη τη δέηση της Κυριακής Προσευχής: «ελθέτω η Βασιλεία Σου, γεννηθήτω το θέλημά Σου, ως εν ουρανών και επί της γης».

Με την σταθερή βεβαιότητα του εκκλησιαστικού Σώματος ότι η Βασιλεία του Θεού είναι ήδη πραγματικότητα και το θέλημα Του γεγονός αναντίρρητο, οι ιεραπόστολοι συμβάλλουν στην έλευση της Αιωνίου Βασιλείας στον ιστορικό χρόνο, κηρύσσοντες «επί της γης» και δη της αφρικανικής, και ουρανοποιούντες τον παρόντα κόσμο.

Αυτής της ιεράς αποστολής καθίσταμαι από σήμερα και εγώ υπεύθυνος, μέτοχος, αλλά και υπόλογος προς τον Δομήτορα και Αρχιεπίσκοπο της Εκκλησίας Κύριο, καλούμενος από την Αγιοτάτη Εκκλησία μας να σηκώσω στους ασθενείς ώμους μου την τεράστια ευθύνη της ουρανοποίησης των ευγενών και δεκτικών λαών των δύο χωρών, του Κογκό-Μπραζαβίλ και της Γκαμπόν, ως ο πρώτος Επίσκοπος της ομώνυμου εκκλησιαστικής αυτής Επαρχίας του Πανσέπτου Πατριαρχικού Θρόνου του Αγίου Μάρκου, υπισχνούμενος την μέχρι άκρας θυσίας ταπεινή διακονία μου υπέρ της λογικής ποιήμνης του Χριστού στην Δυτική Αφρική.

Έχω πλήρη συναίσθηση ότι δεν είμαι αντάξιος της σημερινής ανεκτιμήτου τιμής. Συγκλονίζομαι στην σκέψη ότι αναλαμβάνω την ευθύνη να ενσαρκώσω ενώπιον του εμπειστημένου σε εμέ ποιμνίου την Ορθόδοξη διδασκαλία και να συνεχίσω, ως πνευματικός σκυταλοδρόμος, την δισχιλιετή Αποστολική και Πατερική παράδοση.

Ελπίζω, όμως, ότι μέσα στην άφατη αγάπη Του ο Κύριος θα μου χαρίσει το τα πάντα δύνασθαι επ' ωφελεία και φωτισμό των αδελφών τούτων «των ελαχίστων»! Τον ικετεύω μόνον να πληρώσει τη φάτνη της ταπεινής ψυχής μου με την απόλυτη αγάπη και ταπείνωση, τα μόνα σταθερά εφόδια που οδηγούν στη Γνώση, τη Σοφία και τη Σύνεση.

Μακαριώτατε Πάπα και Πατριάρχα Αλεξανδρείας, θειώτατε Πατέρα και Ευεργέτη μου,

Το άπειρο έλεος του Θεού μου προσέφερε το πολυτίμητο δώρο να διακονήσω και να μαθητεύσω, υπό το Πατριαρχικό Σας ωμοφόριο, στο μεγάλο πνευματικό διδασκαλείο του Πατριαρχείου μας. Ήταν θέλημά Του, για να ενδυναμώσει την πίστη μου, να μαθητεύσω στο Πατριαρχικό Παρεκκλήσιο, το δάπεδο του οποίου από την κλίση των γονάτων Σας σημαδεύεται και από τα δάκρυα του αγώνος και της αγωνίας Σας για το ποιμνιό Σας καθημερινά υγραίνεται, όπως πολύ καλά γνωρίζω.

Ήταν θέλημά Του να μαθητεύσω παρά τους πόδας του Διδασκάλου της υπομονής, της ανεξικακίας, της προσευχής, κυρίως όμως της αγάπης, της πατρικής αγάπης που ξέρει ακόμη και να οπισθοχωρεί για να δώσει τον χρόνο και τον χώρο στον σφάλλοντα να συλλογισθεί και να επανέλθει, ώστε εξερχόμενος σήμερα εκ της Πατριαρχικής Αυλής να αισθάνομαι τη χαρά και την ευθύνη της μεθέξεως της προσωπικής Σας αρετής.

Σας μακαρίζω και Σας ευγνωμονώ για την εμπιστοσύνη και την πατρική στοργή με την οποία με περιβάλλατε και για όσα εν γένει αφειδώλευτα μου προσεφέρατε κρυφά και φανερά, δηλώνων ενώπιον της Εκκλησίας την ισόβιο αφοσίωση μου στο τίμιο Πρόσωπό Σας και τον περίπυστο Πατριαρχικό θρόνο.

Ήταν θέλημα Θεού να διακονήσω, Σεπτή Πατριαρχική επινεύσει και φιλοτιμία, την Αγία και Ιερά Σύνοδο από την επιτελική θέση του Αρχιγραμματέως, ώστε να διδαχθώ από τους κόπους και τους μόχθους των αγίων Αρχιερέων, να καταστώ μέτοχος των ιεραποστολικών και διοικητικών εμπειριών τους, αλλά και της καθημερινής ευεργετικής αγάπης τους, η οποία κορυφώθηκε προσφάτως δια της τιμίας ψήφου τους, γι' αυτό βαθυσεβάστως τους ευχαριστώ, ιδιαιτέρως δε στα τίμια πρόσωπα των εδώ συλλειτουργούντων σήμερα Σεβ.Συνοδικών Μητροπολιτών Νιγηρίας κ.Αλεξάνδρου, Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ και Άκκρας κ.Σάββα, τους οποίους επίσης ευχαριστώ για την ολοπρόθυμο προσέλευσή τους στην Αλεξανδρεία, ως και τους ευγενεστάτους Θεοφιλ.Επισκόπους Νιτρίας κ.Νικόδημο, Πατριαρχικό Επίτροπο στην αιγυπτιακή πρωτεύουσα και Βαβυλώνος κ.Νήφωνα, Ηγούμενο της περιωνύμου Μονής του Αγίου Γεωργίου Π.Καΐρου.

Ήταν και θέλημα Θεού να μαθητεύσω, στα πρώτα στάδια της ιερατικής μου πορείας, δίπλα σε εσάς, πολυσέβαστέ μου Ποιμενάρχα της Αρχοντίσης του Αρχιεπαλάγου Σύρου, της θεομητοροφρουρήτου Τήνου και των λοιπών ευλογημένων νήσων, κ.Δωρόθεε. Σας ευγνωμονώ, διότι στο σεπτό πρόσωπό σας συνάντησα την απροσποίητη αγάπη, την ρητορική δεινότητα, την απεριόριστη προσφορά της διδασχής και την ευκαιρία της μαθητείας στα εκκλησιαστικά διοικητικά θέματα.

Αλλά, ήταν και θέλημα Θεού από τέτοιους γονείς να γεννηθώ! Από ένα πατέρα, της ζωής και της τιμιότητας αγωνιστή, που με δίδαξε με το παράδειγμά του να εργάζομαι με αφοσίωση, πάθος και εντιμότητα. Και από μία μητέρα, βιωματικά πιστή, κυρία της καλωσύνης, της θυσίας και του σεβασμού, που χάραξε ανεξίτηλα μέσα στην ψυχή μου την πορεία της πνευματικής μου ζωής.

Μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου ευχαριστώ τους καλούς μου αδελφούς της Πατριαρχικής Αυλής, με πρώτον τον πνευματικό μου πατέρα, Σεβ. Μητροπολίτη Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ, Πατριαρχικό Επίτροπο Αλεξανδρείας, με τους οποίους η καθημερινή αναστροφή με πλούτισε με σπάνια εμπειρία.

Υπέρ τούτων πρωτίστως τον εν Τριάδι Θεό δοξολογώ και υπερ τούτων εσαεί θα προσεύχομαι, όπως και υπέρ της οικογενείας της αγαπημένης μου κατά σάρκα αδελφής και των επιστηθίων φίλων μου, κληρικών και λαϊκών, που σήμερα βρίσκονται μαζί μας.

Η σκέψη, όμως, ως ποντοπόρο θαλασσοπούλι, πετά από την θεοβάδιση του Νείλου γη πάνω από τη Μεσόγειο και κουρνιάζει για λίγο στην αγαπημένη μου γενέτειρα, ιερά νήσο Τήνο, ακούει νοερά τους γνωστούς από την νηπιακή μου ηλικία γλυκείς ήχους του κωδωνοστασίου της Μεγαλόχαρης, ενώπιον του περιπύστου και θαυματουργού εικονίσματος της οποίας κλίνω ευλαβικά το γόνυ, επισκέπτεται τους γνωστούς και τους οικογενείς μου, και ύστερα κατευθύνεται προς τη ναυκράτιδα Σύρο και στο Διοικητικό της Ιεράς Μητροπόλεως Κέντρο ξαποσταίνει, ευχαριστεί τους πολύτιμους συνεργάτες μου εκεί για τα όσα ζήσαμε μαζί κατά την εξαιρετή διοικητική και ιεροκηρυκτική διακονία μου κοντά τους, και τον υπέροχο λαό της Σύρου που με περισσή αγάπη με αγκάλιασε και συνεχίζει να με αγκαλιάζει!

Και αναβαπτισμένη επιστρέφει στον περικαλλή τούτο Ναό, που ταπεινά υπηρέτησα επί εξαιτία όλη, φέροντας μαζί της την θυόεσσα μνημοσύνη του αιιδίμου Γέροντος Μητροπολίτου Σύρου κυρού Δωροθέου του Στέκα, από τις χαριτοδότιδες χείρες του οποίου έλαβα τους δύο βαθμούς της Ιερωσύνης και του οποίου η αγαθή ψυχή και η βιβλική μορφή διαισθάνομαι ότι σήμερα εδώ υπερίπταται και συμπαρίσταται προσευχητικώς.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, αγαπητοί Πατέρες και προσφιλείς αδελφοί,

Γνωρίζω την προειδοποίηση του Κυρίου, ότι «ἐκ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ» (Ματθ. 12.37).

Με τις ευχές, όμως, τις προσευχές, την αγάπη και τη στήριξή Σας θα αγωνιστώ να ανταποκριθώ στις προσδοκίες Σας, άξιος να αναδειχθώ στις απαιτήσεις του λογικού μου ποιμνίου και να φανώ δόκιμος στο Ουράνιο Κριτήριο εκείνη την εσχάτη ημέρα. «Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον και ηγαλλίασε το πνεύμα μου επί τω θεώ τω Σωτήρι μου...επί πάσιν οἰς ἐποίησεν ἐμοί...». Γένοιτο!

Ακολούθως στην Αίθουσα του Θρόνου ο Μακαριώτατος απένειμε στον Σεβ. Μητροπολίτη Σύρου κ.Δωρόθεο το παράσημο του Ταξιάρχη του Τάγματος του Λέοντος της Αλεξανδρείας, ως και αρχιερατικό εγκόλπιο και ράβδο, υπογραμμίσας με λόγους αγάπης την πολυετή φιλία που τους συνδέει και την πολλαπλώς εκδηλουμένη προσφορά της Ιεράς Μητροπόλεως Σύρου προς το Πρεσβυγενές Πατριαρχείο της Αλεξανδρείας, αναφερθείς και στην μεγίστη προσφορά της Ελλαδικής Εκκλησίας προς το έργο της Ιεραποστολής στην Αφρική.

Ο Σεβ.κ.Δωρόθεος, κατά την αντιφώνησή του, ανέφερε μεταξύ άλλων: «Η ανύστακτη μέριμνά Σας για το Πατριαρχείο και την Ορθόδοξη ιεραποστολή στην Αφρική, μη φειδόμενο κόπους και μόχθους είναι για την Εκκλησία και όλους εμάς, που Σας αγαπάμε καύχηση και αφορμή περισσότερης προσευχής.

Σας ευχαριστούμε Μακαριώτατε για την σημερινή ευλογία της συνιερουργίας μαζί Σας και την συμμετοχή μας στην εις Επίσκοπο χειροτονία του επιχωρίου Επισκόπου Μπραζαβίλ και Γαμπόν κ. Παντελεήμονος, γόνου της ιεράς και Παναγιοφυλάκτου νήσου

Τήνου, χειροτονηθέντος προ δωδεκαετίας υπό του Μακαριστού, και εν αγίοις αναπαυομένου Γέροντος και προκατόχου ημών Δωροθέου του Α'.

Ο θεοφιλέστατος Παντελεήμων, διοικόνησε την Ιερά Μητρόπολη Σύρου επί πενταετία, ευόρκως και ευσυνειδήτως και εν συνεχεία, τεθείς υπό το Πατριαρχικό ωμοφόριό Σας και την πατρική Σας αγάπη κατέδειξε έτι περισσότερο ενταύθα τα περικοσμούντα αυτόν χαρίσματα... Μακαριώτατε, δεν κατοπτεύουν μόνο αυτή την ώρα την εδώ ευλογητή παρουσία μας, νοερώς παριστάμενοι οι αοίδιμοι, εκ της Μητροπόλεως Σύρου προερχόμενοι Προκάτοχοί Σας Πατριάρχες, ο Τήνιος Φώτιος, ο Άνδριος Μαθαίος και ο Σίφνιος Ιερόθεος ο Β', αλλά και σήμερα αποτελούν τίμια μέλη της Ιεραρχίας του θρόνου, ο εξ Ερμούπολεως Σύρου Νιγηρίας κ. Αλέξανδρος, και ο νεόφυτος Επίσκοπος Μπραζαβίλ και Γκαμπόν κ. Παντελεήμων ο Τήνιος.

Μακαριώτατε, απερχόμεθα στην ναυκρατούσα έδρα της Μητροπόλεώς μας Ερμούπολη, της ναυσικλιτής νήσου Σύρου, με την τιμία συνοδεία μας, έμπλεοι συναισθημάτων τιμής και ευγνωμοσύνης προς το σεπτό και θεοπρόβλητο πρόσωπό Σας. Είς πολλά έτη Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα !»

Τέλος, ο Εντιμ.κ.Ιωάννης Σιόκας, Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας, παρέθεσε επίσημο γεύμα στο εντευκτήριο του Ελληνικού Ναυτικού Ομίλου, επι τη ευσήμω ημέρα.